

SKS, czyli Samozwańczy Klub Smakosza.

W związku z docierającymi do uszu Pani Wóltańskiej poprzez usta Pani Szczygieł uczniowskich głosów o potrzebie stworzenia koła dyskusyjnego... takie koło, a raczej klub zostaje stworzony.

Dlaczego samozwańczy? Ponieważ powstało na skutek nieoficjalnych acz uzurpatorskich dociekań uczniów. Tak, tak... często na lekcji uczniowie uzurpują sobie prawo do dyskusji na temat filmów, które obejrżeli lub wydarzeń, które ich poruszyły itd. Biedny nauczyciel nierzadko stoi na rozdrożu: prowadzić lekcję, aby "przerobić" obowiązkowy materiał, czy rzucić się wraz z podopiecznymi w wir dyskusji? - dylemat rozwiązany.

Skąd klub? Klub przywodzi na myśl coś kameralnego i na spotkaniach ma być kameralnie od 2 do 5 osób, by zapewnić każdemu maksymalną ilość czasu na wysłuchanie, wypowiedzenie się etc.

Hmmm... smakosza? Otóż i dochodzimy do celu naszych spotkań - smakujemy filmy, książki, artykuły, cytaty, które znacie i ze sobą przyniesiecie oraz potrawy! Jak to?! - zakrzykną niektórzy. Tak to! - odpowie prowadząca, czyli Pani Wóltańska.

Spotykamy się, prezentujemy to, co ciekawego zobaczyliśmy, przeczytaliśmy, wysłuchaliśmy, jednocześnie przygotowując potrawę. Musi ona jednak spełniać Zasadę SzIT, czyli być szybka w przygotowaniu i tania. Grupa osób spotykających się danego dnia składa się na składniki i pod okiem osoby, która ma pomysł na przygotowanie czegoś z niczego - tworzy kulinarne arcydzieło sztuki!

"Odkryj radość, jaką daje jedzenie i przyrządzanie posiłków. Nie sądź, jak to w pewnym momencie zrobiła Twoja mama, że spędzanie czasu na krzątaniu się w kuchni i przygotowywaniu dobrego posiłku jest poniżające. Wręcz przeciwnie, gotowanie to prawdziwa sztuka sama w sobie." (Michel Montignac)

WRÓĆMY DO TRADYCJI GAWĘDZENIA I GOTOWANIA NA ZAJĘCIACH NAZYWAJĄCYCH SIĘ PRZEWROTNIE SKS.

Gawędzenie to także sztuka i aby taką pozostało poniżej punkty, które pozwolą każdemu chętnemu - do zaprezentowania ulubionej książki, filmu, artykułu, a może czegoś innego - uporządkować myśli.

1. Wprowadzenie:

1. Z jakich powodów dana książka, film? jest dla mnie ważna? W czym mi pomaga? Z czym dzięki niej się uporałem?

2. Rozwinięcie: podanie autora, tytułu, zaprezentowanie okładki, wyjaśnienie skąd taki projekt na okładkę; określenie kiedy i gdzie dzieje się akcja; dlaczego postacie są intrygujące/ warte naśladowania/ zauważenia/ ucza, bawią

+ fragmenty, które należy przeczytać

Problemy, zagadnienia egzystencjalne (związane z istnieniem): miłość, przyjaźń, śmierć, lęk, nadzieja, wiara religijna, samotność, inność, poczucie wspólnoty, solidarność, sprawiedliwość

+ cytaty-sentencje

3. Zakończenie

Zachęcenie do przeczytania książki itd. Próba odpowiedzi na pytanie, dla kogo ta książka, film? jest przeznaczona, na jaką porę dnia, roku.

UWAGA! BARDZO WAŻNE STAJĄ SIĘ CYTATY, FRAGMENTY, PONIEWAŻ POZWOLĄ ZAGŁĘBIĆ INTELEKTUALNE I DUCHOWE ZĘBY W MIĄŻSZU KSIĄŻKI, FILMU ITP.

Chętnych i odważnych zapraszam do ustalenia dogodnego terminu spotkań

prowadząca Pani Ewelina Wóltańska.

PROGRAM ZAJĘĆ

CELE, ZADANIA, TEMATYKA ZAJĘĆ

1. Przewyciężanie trudności w opanowywaniu umiejętności oraz wiedzy wynikających z edukacji polonistycznej.
2. Rozwijanie zdolności polonistycznych związanych z czytelnictwem oraz pogłębianie zainteresowań humanistycznych.
3. Opisywanie uczuć, które budzi w uczniu dzieło.
4. Rozpoznawanie problematyki utworu.
5. Uczestniczenie w dyskusji oraz wspólnym tworzeniu posiłków.

Osiągnięcie założonych celów mają umożliwić spotkania dwu-, trzy-, cztero- lub pięcioosobowe, a także zadania postawione przed uczniami oraz tematyka zajęć:

1. Wykorzystywanie i refleksyjne przetwarzanie tekstów kultury prowadzące do osiągnięcia własnych celów, jakimi są zaprezentowanie wybranego przez siebie dzieła oraz swojego zdania o nim.

2. Umiejętne komunikowanie się w języku ojczystym. Wypowiedź uczniowska powinna uwzględniać następujące punkty:

a) Wprowadzenie:

Z jakich powodów dana książka, film? jest dla mnie ważna? W czym mi pomaga? Z czym dzięki niej się uporałem?

b) Rozwinięcie:

Podanie autora, tytułu, zaprezentowanie okładki, wyjaśnienie skąd taki projekt na okładkę.

Kiedy i gdzie dzieje się akcja?

Postacie: dlaczego są intrygujące/ warte naśladowania/ zauważenia/ uczyć, bawią?

Problemy, zagadnienia egzystencjalne (związane z istnieniem): miłość, przyjaźń, śmierć, lęk, nadzieja, wiara religijna, samotność, inność, poczucie wspólnoty, solidarność, sprawiedliwość.

c) Zakończenie:

Zachęcenie do przeczytania książki itd. Próba odpowiedzi na pytanie, dla kogo ta książka, film jest przeznaczona i na jaką porę dnia, roku?

3. Budowanie spójnej wizji świata i uporządkowywanie systemu wartości poprzez dyskusję o problemach poruszonych w dziele i postawach w nim przedstawionych.

4. Wspólne przygotowywanie i spożywanie posiłku.

5. Przyjmowanie poglądów innych lub polemizowanie z nimi.